

کریسمس مبارک!

در یادبودِ ولادتِ یسوع یا عیسی، ہمہ دوستداران و پیروانش از مسیحیان و مسلمانان، ہر سالہ در خیر و عافیت باشند.

پیام صفحہ فیس بوک سید احمد الحسن، ۲۵ دسامبر ۲۰۱۸ م

کلیسای وانک اصفہان

پیام احمد الحسن بہ مسیحیان

مریم علیہا السلام، زمانِ وعدہ خالق رسیدہ

ہمیشہ عاشقت بودم!

بہ مناسبت میلاد عیسیٰ مسیح علیہ السلام

احمد الحسن و قانون شناخت

فرستادہ عیسیٰ مسیح را بشناسیم

آیا خبر خوشِ ظہور فرستادہ، بدعت است؟

سؤال زن مسیحی و پاسخ احمد الحسن

سید احمد الحسن کیست؟

سید احمد الحسن علیه السلام، فرزند سید اسماعیل، فرزند سید صالح، فرزند سید حسین، فرزند سید سلمان، فرزند امام محمد بن الحسن العسکری علیه السلام است. ایشان وصی و فرستاده امام مهدی علیه السلام است و برای هدایت و زمینه سازی ظهور مقدس مبعوث شده است. همان یمانی موعود، برای شیعیان و همان مهدی متولد شده در آخرالزمان نزد اهل سنت که رسول الله صلی الله علیه و آله بشارت تولد ایشان را داده اند و نیز فرستاده ای از سوی حضرت عیسی علیه السلام و حضرت ایلیا علیه السلام برای مسیحیان و یهودیان است. ایشان دعوت الهی خویش را به دستور پدر بزرگوارش امام مهدی علیه السلام، در سال ۱۹۹۹ در نجف اشرف، پایتخت دولت عدل الهی آغاز نمودند و از آنجا دعوت امام مهدی همچون دعوت رسول الله به همه جهان انتشار یافت. سید احمد الحسن علیه السلام برای اثبات حقانیت خویش، به قانون معرفت حجت های الهی احتجاج می کنند: این قانون از سه اصل تشکیل می شود:

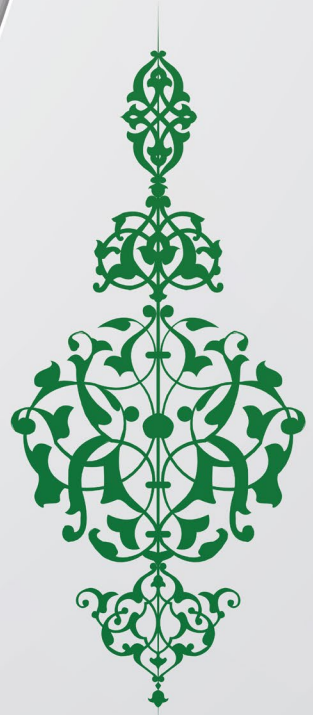
۱. نص الهی؛ یعنی وصیت شب وفات رسول الله صلی الله علیه و آله را مطرح کرده اند و نام مبارک احمد به عنوان مهدی اول در آن ذکر شده است.
۲. علم و حکمتی که برای هدایت همه مردم ارائه داده و با آن، همه علمای ادیان و بزرگان الحاد را به تحدی فراخوانده اند.
۳. پرچم البیعة لله (دعوت به حاکمیت خدا)

ایشان یکی از اوصیای رسول خدا صلی الله علیه و آله است که در وصیت آن حضرت در زمان وفاتش به وی تصریح شده است: از اباعبدالله جعفر بن محمد از پدرش امام باقر از پدرش صاحب پینه ها زین العابدین از پدرش حسین زکی شهید از پدرش امیرالمؤمنین؛ که فرمود: «ای ابالحسن، صحیفه و دواتی حاضر کن؛ و پیامبر خدا صلی الله علیه و آله وصیتش را املا فرمود تا به اینجا رسید که فرمود: ای علی، پس از من دوازده امام خواهند بود و پس از آن ها دوازده مهدی. ای علی، تو نخستین دوازده امام هستی... و ایشان دوازده امام اند و سپس دوازده مهدی خواهد بود... پس اگر زمان وفاتش رسید، آن را [خلافت] به فرزندش، نخستین مهدیین تسلیم کند که سه نام دارد، نامی مانند نام من و نام پدرم که عبدالله و احمد است، و نام سوم مهدی است و او اولین ایمان آورندگان است.»

پیام احمد الحسن

فهرست

- ۳..... کریسمس مبارک
- ۵..... فرستاده عیسی مسیح را بشناسیم
- ۷..... پیام احمد الحسن به مسیحیان
- ۸..... احمد الحسن و قانون شناخت
- ۱۰..... سوال زن مسیحی و پاسخ احمد الحسن
- ۱۲..... آیا خبر خوش ظهور فرستاده، بدعت است؟
- ۱۳..... همیشه عاشقت بودم!
- ۱۵..... میلاد حضرت عیسی علیه السلام مبارک

هفته نامه زمان ظهور

ویژه نامه میلاد مسیح علیه السلام، جمعه ۳ دی ۱۴۰۰،
۱۸ جمادی الاول ۱۴۴۳، ۲۴ دسامبر ۲۰۲۱
صاحب امتیاز: مؤسسه وارثین ملکوت

راه های ارتباطی:
www.Varesin.Org

هر گونه برداشت از هفته نامه با ذکر منبع بلامانع است.

زمان ظهور منتظر دریافت نظرات، پیشنهادات و انتقادات
سازنده شما عزیزان است.

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

کریسمس مبارک!

نجاژ پسرِ مریم و برادر یعقوب و یوشا و یهودا و شمعون؟ و خواهران او اینجا نزد ما نیستند؟» و از او لغزش خوردند. * عیسی ایشان را گفت: «نبی بی حرمت نباشد جز در وطن خود و میان خویشان و در خانه خود».

با عیسی علیه السلام با این گونه کلمات روبه رو شدند: (تو دیو داری) (یوحنا ۷: ۲۰). (آیا ما خوب نگفتم که تو سامری هستی و دیو داری؟) (یوحنا ۸: ۴۸). درباره او می گفتند:

(این شخص دیوها را بیرون نمی کند مگر به یاری بعزبول، رئیس دیوها!). (متی ۱۲: ۲۴). (گمراه کننده قوم است) (یوحنا ۷: ۱۲). (از جانب خدا نیست) (یوحنا ۹: ۱۶). (گناهکار است) (یوحنا ۹: ۲۴). (دیوانه است) (یوحنا ۱۰: ۲۰).

آری؛ حیرت آور است که عیسای پاک این گونه هدف اتهامات زشت قرار گیرد؛ او که هدفی جز تبدیل جامعه به یک جامعه مورد رضای خدا نداشت؛ اما مردم نخواستند؛

حدود ۲۰۲۲ سال پیش بود که وعده خدا تحقق پیدا کرد و نجات دهنده ای برای قوم یهود به دنیا آمد تا آنان را به سوی حق هدایت کند و به آنان محبت، عدالت و زهد در دنیا را تعلیم دهد؛ او کسی نبود، جز عیسی علیه السلام فرزند مریم علیها السلام.

عیسی که نجار بود (ر.ک. مرقس ۶: ۳)، در بیت لحم به دنیا آمد (ر.ک. متی ۲: ۱) و در ناصره پرورش یافت (ر.ک. لوقا ۴: ۱۶). بعثت او فرا رسید و یک روز خوش نداشت؛ تکذیب کردن او حتی در وطنش نیز انجام شد؛

در مرقس، فصل ۶، آیات ۱ تا ۴ می خوانیم: (پس از آنجا روانه شده، به وطن خویش آمد و شاگردانش از عقب او آمدند. * چون روز سبت رسید، در گنبدیسه تعلیم دادن آغاز نمود و بسیاری چون شنیدند، حیران شده، گفتند: «از کجا بدین شخص این چیزها رسیده و این چه حکمت است که به او عطا شده است که چنین معجزات از دست او صادر می شود؟ * مگر این نیست

بیشتر از نور دوست داشتند، از آنجا که اعمال ایشان بد است). (یوحنا ۳: ۱۹).

سرورمان عیسی علیه السلام فرمود:
(و حکم این است که نور در جهان آمد و مردم ظلمت را

نکته حیرت آور

نکته حیرت آور دیگر این است که سرورمان با جامعه بت پرست که بت های دست ساز خویش را می ساختند، مواجه نبود؛ بلکه با مردمی روبه رو بود که مدعی پیروی از انبیای خدا همچون دیگر سرورمان موسی علیه السلام بودند؛ اما حاضر به این نبودند که به وصیت موسی علیه السلام و انبیای دیگر که درباره عیسی علیه السلام بود، عمل کنند؛

در برابر فرستاده عیسی مسیح یعنی احمد الحسن علیه السلام انجام می دهند و با بشارت های پیامبران خدا از جمله عیسی علیه السلام که درباره ایشان است، دشمنی کرده و ایمان نمی آورند؛ حقیقتاً این یک تناقض است که آنان هر ساله با شور و حرارت برای عیسایی جشن می گیرند که اگر در زمان بعثت او بودند، با او به نبرد برمی خاستند؛ چرا که امروز آنان به سخنان عیسی علیه السلام ایمان ندارند؛ آری، آنان در طی کردن مسیر دشمنان عیسی علیه السلام ره به خطا نبرده اند.

عیسی علیه السلام می فرمایند: (گمان مبرید که من نزد پدر بر شما ادعا خواهم کرد. کسی هست که مدعی شماست و آن موسی است که بر او امیدوار هستید. * زیرا اگر موسی را تصدیق می کردید، مرا نیز تصدیق می کردید؛ چون که او درباره من نوشته است. * اما چون نوشته های او را تصدیق نمی کنید، پس چگونه سخن های مرا قبول خواهید کرد) (یوحنا ۵: ۴۴ - ۴۶).

و امروز باید بگوییم، با تأسف مسیحیانی را دیده ایم که همان کاری را که یهودیان در برابر عیسی علیه السلام انجام دادند

«کسی که می خواهد جامه هایش را با خون او بشوید چنین کند تا پاکیزه گردد و مقدّس شود و نصیبی در ملکوت آسمان ها داشته باشد و تا در ملکوت آسمان ها بنگرد.»
(احمد الحسن، نامه هدایت)

سید احمد الحسن علیه السلام:

خوشا به حال آنان که خداوند سبحان را بر خویشتن خویش ترجیح داده اند و می دهند؛ اینان، پرهیزگاران واقعی اند.

(پاسخ های روشن گرانه، جلد ۵، بخشی از پاسخ به سؤال ۴۲۲)

فرستاده عیسی مسیح رابطه شناسیم

بشارت های فرستادگان پیشین و شهادت خدا، بلکه حتی از سیره و کلامش بشناسید؛ آنانی که با او نشست و برخاست داشته اند به پاکی اخلاق و راه و روش او شهادت داده اند. شیخ جهاد اسدی از عراق، درباره احمدالحسن می گوید: «روی زمین می خورد و مانند نشستن بنده، مقابل سفره غذا می نشیند و آنچه را موجود است می خورد و با نیازمندان می خورد و با دست پاکش، به آنان می خوراند و به ایتام و خانم های بیوه احترام می گذارد و از آنان نگهداری می کند. اما به اهل علم و فضیلت احترام می گذارد و حتی تا جایی که می تواند از آن ها مراقبت می کند؛ حتی پشت سرشان. آنان نزد ایشان مقدم هستند. با نزدیکانش صله رحم می کند؛ البته بدون اینکه آنان را به جز به دستور خداوند، بر دیگران مقدم کند. به فردی ستم نمی کند. عذرخواهی فردی را که از ایشان عذرخواهی کند، می پذیرد. اصلاً آروغ نمی زند یا خمیازه نمی کشد و در حالتی که تکیه داده است، نمی نشیند. زمانی که سخن می گوید، نگاهش را بین افرادی که نشسته اند،

در انجیل می خوانیم: (فریسیان و کاتبان، همه که می گفتند: این شخص [عیسی]، گناهکاران را می پذیرد و با ایشان می خورد). (لوقا ۱۵: ۲).

آری عیسی مسیح متواضع و صاحب قلبی بزرگ بود و تواضع از اخلاق فرستادگان خداست و یقیناً: «بزرگ ترین دلیل بر صدق و راست گویی پیامبران، رفتار و سیره مبارک آنان و اخلاق پاکشان است؛ از کوزه همان برون تراود که در اوست.» (احمدالحسن، روشنگری هایی از دعوت های فرستادگان، جلد ۱، روشنگری از دعوت ابراهیم و نوح علیهما السلام). شما می توانید حقانیت احمدالحسن را نه تنها از طریق

او دست می دهد دستش را رها نمی کند تا طرف مقابل رها کند. از بوسیدن دستش از سوی دیگران خودداری می کند. وقتی با یکی از همراهانش دیدار می کند، با دست دادن آغاز می کند. فقط با یاد خدا می ایستد و می نشیند. فردی نزد ایشان نمی نشیند یا به سویی رو نمی کند، مگر اینکه به او می فرماید: آیا نیازی داری؟ بیشتر نوع نشستنی که می نشیند، این گونه است که دوزانو می نشیند؛ مانند نشستن جدش رسول الله ﷺ. آخر مجلس می نشیند. بیشتر نشستنش، رو به قبله است. مانند خوابیدن پیامبران، به پشت می خوابد. بالشتی را که پشتش است، برای فردی که وارد می شود قرار می دهد. در حالت رضایت و خشم، فقط حق می گوید. سکوتش از سخن گفتنش بیشتر است. خدا را به خاطر بزرگی خلفایش ﷺ شکر می گوید.» پایان نقل قول.

به شکل مساوی تقسیم می کند. وقتی درب می زنند، آن را می گشاید و در کار خانواده اش خدمت می کند. وقتی بنشیند، نگاهش را به صورت فردی نمی دوزد. برای پروردگارش خشمگین می شود و برای خودش خشمگین نمی شود. تا زمانی که به تفسیر قرآن یا پاسخ به پرسشی سخن نمی گوید یا پندی بر زبانش جاری نمی شود، اندیشمندترین فرد است. در خوردن یا در پوشاک یا در نشستن، بر همراهانش پیشی نمی گیرد. هیچ یک از همراهانش نزد ایشان، غمگین نمی شود. وقتی یکی از همراهانش اشتباه کند، در خیرخواهی اش تلاش می کند. بدی را با بدی پاسخ نمی دهد. چشم پوشی می کند و در می گذرد. با فردی که دیدار می کند، اول سلام می کند. هرکسی، چه کوچک و چه بزرگ، برای طلب حاجت نزد او نمی آید، جز اینکه در برآوردن حاجت او بلند می شود و کسی که برای نیازی نزد او می آید، صبر می کند تا هنگامی که خودش منصرف شود و برود و کسی که به

آیا این چنین اخلاق پاکی را از کسانی که از سوی خدا نیستند می توان انتظار داشت؟!

حسین علی عباس المنصوری تعریف می کند: «یک بار با ایشان به قصد زیارت حسین ﷺ از نجف به کربلا می رفتیم. احساس کرد که به خاطر او خسته شده ایم. پس گفت: "بنشینید استراحت کنید." یکی از انصار بر مقداری خاک تپه مانند نشست که نزدیک خانه مورچگان بود. مورچه ها از کنارش رد شدند و او آن ها را با پایش له کرد! ناگهان امام خشمگین شد! انگار که او کسی را کشته است! و دستور داد به آن انصار که بلند شود و از مورچه ها دور گردد و با او به تندی صحبت کرد! آری! این است احمد الحسن ﷺ که حتی با مورچه و درختان نیز عدالت می ورزد!» پایان نقل قول.

آری محبت و رحمت او عظیم است. (زیرا رحمت تو تا آسمان ها عظیم است و راستی تو تا افلاک) (مزامیر ۵۷: ۱۰).
و باید دانست که فرستاده خدا وجه خدا در بین خلق است و این رحمت عظیم از او بعید نیست: (پس خدا آدم را به صورت خود آفرید. او را به صورت خدا آفرید. ایشان را نرو ماده آفرید) (پیدایش ۱: ۲۷).

فرستاده فطرت خود را آلوده نساخت و او را می بینی که اوصاف خدا را با خود دارد. مطالب بسیار است؛ لیکن تا همین مقدار بیان شد تا هر آزاداندیشی که از بند تقلید رهایی جسته، ایمان آورد که احمد الحسن حق و فرستاده ای الهی است.

سید احمد الحسن ﷺ:

خوش به حال کسانی که به آن ها اجازه ورود داده می شود تا بنگرند به آنچه ابراهیم ﷺ نگریست.
(پاسخ های روشن گرانه، جلد ۲، بخشی از پاسخ به سؤال ۹۰)

پیام احمدالحسن به مسیحیان

«مایلم ملت مسیحی را در آمریکا و غرب مخاطب قرار دهم:

شما که منتظر عیسی علیه السلام هستید، آیا گفتار عیسی علیه السلام را در انجیل خوانده اید؟ (اما الآن نزد فرستنده خود می روم و کسی از شما از من نپرسد به کجا می روی؛ ولیکن چون این را به شما گفتم، دل شما از غم پُر شده است و من به شما راست می گویم که رفتن من برای شما بهتر است؛ زیرا اگر نروم تسلی دهنده نزد شما نخواهد آمد؛ اما اگر بروم او را نزد شما می فرستم و چون او آید، جهان را برگناه و عدالت و داوری سرزنش می کند. اما برگناه، زیرا که به من ایمان نمی آورند؛ و اما بر عدالت، از آن سبب که نزد پدر خود می روم و دیگر مرا نخواهید دید؛ و اما بر داوری، از آن رو که بر رئیس این جهان حکم شده است. و بسیار چیزهای دیگر نیز دارم به شما بگویم، لکن الآن طاقت تحمل آن ها را ندارید؛ ولیکن چون او یعنی روح راستی آید، شما را به جمیع راستی هدایت خواهد کرد؛ زیرا که از خود تکلم نمی کند؛ بلکه به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت و از امور آینده به شما خبر خواهد داد). (انجیل یوحنا، فصل شانزدهم)

این عیسی علیه السلام است که به من اشاره می نماید، آن هم در انجیلی که به آن

اعتراف می کنید و آن را می خوانید. من، همان فرستاده تسلی دهنده انبیای

خداوند و فرستادگانش هستم. اگر در جست و جوی حق هستید، حق آمد.

(پاسخ های روشن گرانه، جلد دوم، پاسخ به پرسش ۲۵ از مجموعه پرسش های

موجود در شماره ۱۰۰)

احمدالحسن از این طریق خود را معرفی کرد؛ چنان که یحیی خود را شناساند؛

(آنگاه بدو (یحیی) گفتند: «پس کیستی تا به آن کسانی که ما را فرستادند جواب

بریم؟ درباره خود چه می گویی؟» * گفت: «من صدای نداکننده ای در بیابانم که

راه خداوند را راست کنید، چنانکه اشعای نبی گفت.» (یوحنا ۱: ۲۲ و ۲۳)

ای مسیحیان! ای کسانی که منتظر بازگشت عیسی هستید، بنگرید که فرستاده

عیسی مسیح چه می گوید:

«... بخوانید، تحقیق کنید، دقت کنید، بیاموزید و خود حقیقت را دریابید، و به

احدی تکیه نکنید که آخرتتان را برایتان رقم بزند، که فردا پشیمان می شوید،

در آن روزی که پشیمانی سودی نخواهد داشت [...], **این نصیحت من به**

شماست و به خدا سوگند که نصیحت کسی است که دلسوز برای شما

و مهربان برای شماست؛ پس در آن تدبر کنید و چوپان را از گرگ تشخیص

دهید... (خطبه محرم)

احمد الحسن و قانون شناخت

«قانون ثابت شناخت و تطابق آن با دعوت احمد الحسن»

مسیحیان گرامی! از طریق کتاب مقدس می‌توانیم به قانون ثابت شناخت فرستادگان دست یابیم؛ قانونی که شامل سه رکن است:

رکن اول:

نص یا وصیت؛ یعنی برای فرستادگان خدا وصیت یا نص وجود دارد؛ طبق کتاب مقدس، فرستادگان، با نص شناخته می‌شوند.

- موسی به جانشین خود یوشع وصیت کرد (ر.ک. تثنیه ۳۱: ۱۴) و او با آن شناخته شد.
- عیسی به پطرس وصیت کرد (ر.ک. یوحنا ۲۱: ۱۵-۱۷) و او با آن شناخته شد.
- اشعیا به یحیی وصیت کرد (ر.ک. اشعیا ۴۰: ۳) و او با آن شناخته شد.
- اشعیا به عیسی وصیت کرد (ر.ک. اشعیا ۶۱: ۱-۲) و او با آن شناخته شد.
- اشعیا به منجی وصیت کرد (ر.ک. اشعیا ۱۱: ۱-۶۳) و او با آن شناخته می‌شود.

رکن دوم:

- علم و حکمت؛ طبق کتاب مقدس، فرستادگان خدا با «علم» و «حکمت» آمدند.
- موسی با علم و حکمت آمد (ر.ک. خروج ۱۸: ۱۶؛ تثنیه ۵: ۱۶-۲۱).
 - یوشع با حکمت آمد (یوشع ۲۳: ۱۱؛ ۲۴: ۱۴).
 - اشعیا با حکمت آمد (ر.ک. اشعیا ۱: ۱۶-۱۷).
 - ارمیا با حکمت آمد (ر.ک. ارمیا ۷: ۳-۶).
 - یحیی با حکمت آمد (ر.ک. لوقا ۱۰: ۱۴).
 - عیسی با حکمت آمد (ر.ک. متی ۱۳: ۵۴؛ لوقا ۱۱: ۱۴-۱۸).

رکن سوم:

طبق کتاب مقدس یکی از راه‌های ثابت در جهت شناخت فرستاده خدا این است که فرستادگان خواستار «حاکمیت خدا» هستند.

- حاکمیت خدا یعنی حق قانون‌گذاری برای خداست و اجراکننده نیز باید توسط او انتخاب شود.
 - موسی با دعوت به حاکمیت خدا آمد (ر.ک. تثنیه ۴: ۵-۶).
 - یوشع با دعوت به حاکمیت خدا آمد (ر.ک. یوشع ۲۲: ۵).
 - عیسی خواستار حاکمیت خدا بود (ر.ک. متی ۱۹: ۱۷-۱۹؛ مرقس ۷: ۹-۱۳).
- «احمد الحسن و قانون ثابت شناخت فرستادگان»
احمد الحسن با قانون ثابت شناخت فرستادگان به نزد ما آمده است؛ برای او نص وجود دارد، با علم و حکمت آمده است و خواستار حاکمیت خدا و دعوت‌کننده به آن است.

«احمد الحسن و رکن اول»

او همان «تسلط‌دهنده» ای است که عیسی وعده آمدنش

سید احمد الحسن (علیه السلام):

خوش به حال غریبان دیوانه از دید اهل زمین، که در پیشگاه اهل آسمان، عاقلان‌اند.
(پاسخ‌های روشن‌گرانه، جلد ۱، بخشی از پاسخ به سؤال ۱۴)

است، بلکه هیچ کدام از آن ها قدرت پاسخ به این علمی را که خدا از علم و آگاهی اش به من داده است ندارد؛ و یقین دارم، کسی که حق طلب باشد هدایت می شود، و اما کسی که به خاطر طلب این دنیای چرک آلود، حق را قبول نکند و کفر ورزد، من در همان مجلس با وی مباحثه می کنم تا کسی که زنده می ماند با دلیلی آشکار زندگی کند، و کسی که می میرد با اتمام حجت و دلیلی آشکار بمیرد، و هر کس به خاطر حق طلبی اش مرا قبول کند نجات یافته و در دنیا و آخرت سعادت مند شده است، و کسی که مرا رد کند حق را رد کرده و دنیا و آخرت را باهم از دست داده است.» (خطبه داستان ملاقات).

در نتیجه یکی دیگر از قوانین ثابت شناخت فرستادگان الهی با دعوت احمدالحسن، منطبق است.

«احمدالحسن و رکن سوم»

درباره دعوت به «حاکمیت خدا» و رد «حاکمیت مردم» توسط احمدالحسن لازم است بگوییم در دنیایی که همه پرچم دموکراسی و انتخابات و حاکمیت مردم بر مردم را بلند کرده اند، و آن را فریاد می زنند و آن را بر «حاکمیت خدا» مقدم داشته اند و خود قانون وضع می کنند، فقط احمدالحسن بود که پرچم (البیعة لله: بیعت برای خداست) را به سوی قوم ها بلند کرد و نه تنها «حاکمیت مردم بر مردم» را رد کرد، بلکه به سمت «حاکمیت خدا» دعوت کرد و می کند؛ یعنی همان حقیقتی که بسیاری از مردم از آن غافل شده اند و جرئت ابراز و بیان آن را ندارند؛ او در بخشی از کتاب (حاکمیت خداوند، نه حاکمیت مردم) از تناقضات دموکراسی رونمایی کرده است؛ پس این رکن نیز بر احمدالحسن، برپاکننده پرچم و دعوت کننده به حاکمیت خدا، مطابقت دارد.

را داده بود (ر.ک. یوحنا ۱۶: ۷-۱۳). همان که از او با عنوان «غلام امین و دانا» یاد کرد؛ کسی که آقایش او را مسئول اهل خانه می کند تا «خوراک» یا همان علم و معرفت و حکمت را منتشر کنند (ر.ک. متی ۲۴: ۴۴-۴۷).

در نصی از اشعیا به او، محل تولد او یعنی «بصره»، که واقع در کشور عراق است، ذکر شده است (ر.ک. اشعیا ۶۳: ۱)؛ همچنین او همان «پسر انسان» در بشارت عیسی است که از مشرق می بایست بیاید و مشرق نسبت به مکان عیسی در آن زمان، عراق است (ر.ک. متی ۲۴: ۲۷). در کتاب اشعیا حتی گنیه احمدالحسن یعنی «اسرائیل» آمده است (ر.ک. اشعیا ۴۹: ۳). او در مکاشفه یوحنا ی رسول، آن «سوار بر اسب سفید» است که او را «صادق» و «امین» می خوانند و این وصفی است که مردم درباره احمدالحسن بیان می داشتند (ر.ک. نسخه های عربی مسیحیان از مکاشفه ۱۹: ۱۱) و همان «شاخه» که از طریق «نهال» نَسَبش به یسی، پدر داوود می رسد (ر.ک. اشعیا ۱۱: ۱) و او همان بره قائمی است که از نسل داوود است (ر.ک. مکاشفه ۵: ۵-۶)؛ همان سنگ زاویه (ر.ک. مزامیر ۱۱۸: ۲۲) و همان بالابرنده پرچم (ر.ک. اشعیا ۵: ۲۶) و

«احمدالحسن و رکن دوم»

درباره علم و حکمت عظیم او که یکی از معیارهای شناخت خلفای الهی است، می توانیم به کتب ایشان، از جمله «توهم بی خدایی»، «سیزدهمین حواری»، «متشابهات» و ... رجوع کنیم؛ او نشردهنده ده ها کتاب پر از علم الهی دیگر است که اثبات کننده اتصال وی به خداست؛ به عنوان مثال خواننده در کتاب «سیزدهمین حواری»، علم و حکمت عظیم احمدالحسن را در پاسخ گویی به پرسش ها و ابهامات درمی یابد و بطلان و اشتباهات تفاسیر مفسرین مسیحی برای او آشکار خواهد شد و در کتاب «توهم بی خدایی» با موضوعات بسیار جالب و علمی مواجه می شود و به طور مثال می تواند نقد علمی زنای محارم فرزندان آدم و آفرینش حوا از دنده آدم را مطالعه کند و روشنگری علمی او را درباره طوفان نوح بخواند و با موضوعات بسیار دیگری روبه رو شود. او فقط به نشر علوم نپرداخته است؛ بلکه سال ها قبل، از تمامی علمای یهودی و مسیحی و مسلمان تحدی و طلب هماورد کرده است؛ او فرمود: «برای مناظره با اصحاب همه ادیان هریک با کتابش آماده ام؛ و من این بنده مسکین و جاهل در مقابل پروردگار، دانایتر از همه آن ها به قرآن و انجیل و تورات و نیز به مواضع تحریف هستم؛ با آن علمی که خداوند تبارک و تعالی به من عطا فرموده

انکار

آیا می توان او را انکار کرد؟

نتیجه: احمدالحسن، با قانون ثابت شناخت فرستادگان آمده است و کسی که احمدالحسن را انکار کند، تمامی فرستادگان خدا را انکار کرده است؛ از هر مسیحی منصفی می خواهیم در آنچه تقدیم شد، تدبر کرده و خویشتن را نجات دهد؛ چرا که فرصت ها چون ابرها در گذرند.

سؤال زن مسیحی و پاسخ احمدالحسن

هدف و مضمون دعوت احمدالحسن چیست؟

پیامبران علیهم السلام را.

خواست و اراده من، همان خواست و اراده خدای سبحان و متعال است؛

اینکه ساکنان کره زمین جز به آنچه خدا اراده فرموده است عمل نکنند؛ زمین پر از عدل و داد شود، همان گونه که از ظلم و ستم پر شده است؛ گرسنه ها سیر شوند و هیچ فقیری بی سرپناه نباشد؛ یتیم ها بعد از غم های طولانی شاد شوند و زنان بیوه، نیازهای مادی خود را با عزت و کرامت به دست آورند و...؛ و اینکه عدالت، رحمت و صداقت که مهم ترین مسائل در شریعت است فراگیر شود.

از شما می خواهم اعتقادات به عیسی بن مریم علیها السلام را به طور واضح بیان کنی و نیز پایبندی ات به آیات انجیل را؛ تا بتوانم حقیقت را برای شما و برای همه کسانی که خواهان حقیقت هستند و از دو قیامت صغری و کبری و از معاد و از خدای سبحان و متعال می ترسند، بیان کنم. (وصی و رسول امام مهدی علیه السلام در تورات و انجیل و قرآن، ص ۱۵ و ۱۶)

احمدالحسن متولد بصره در کشور عراق است. او دعوت الهی خود را در سال ۱۹۹۹ آغاز کرد و دلایل حقانیت خود را از طریق نوشته های مقدس ارائه فرمود؛ او در پاسخ به پرسشی از سوی ریتا جورج (زن مسیحی) که گفت «به نام پدر، پسر و روح القدس. مضمون دعوت شما و اهدافش چیست؟» این گونه پاسخ فرمود:

«عیسی علیه السلام فرمود:

(بنی آدم فقط با غذا زنده نمی ماند؛ بلکه کلام خدا نیز انسان را زنده نگه می دارد) و من، بنده خدا به شما می گویم که بنی آدم با غذا می میرد و با کلام خدا زنده می شود.

دعوت من، همانند دعوت نوح علیه السلام، ابراهیم علیه السلام، موسی علیه السلام، عیسی علیه السلام و مانند دعوت محمد صلی الله علیه و آله و سلم است؛

اینکه توحید در سراسر کره زمین انتشار یابد. هدف من، همان هدف انبیا و اوصیاست. من تورات، انجیل، قرآن و اختلافاتی را که در آن دارید برایتان واضح و آشکار می سازم و نیز انحراف علمای یهود، مسیحی و مسلمان و خروجشان از دین الهی و مخالفت آن ها با وصیت های

سید احمد الحسن علیه السلام:

خوش به حال کسی که خود را قربانی پروردگارش کند.

(پاسخ های روشنگرانه، جلد ۱، بخشی از پاسخ به سؤال ۱۴)

و ما از مسیحیان آزاداندیش تقاضا داریم سخن عیسی در انجیل را معیار شناخت حق قرار دهند؛ در لوقا، فصل ۱۱ و در آیات ۱۷ تا ۱۸ می خوانیم:

(... هر مملکتی که برخلاف خود منقسم شود، تباه گردد و خانه ای که بر خانه منقسم شود، منهدم گردد. * پس شیطان نیز اگر به ضد خود منقسم شود سلطنت او چگونه پایدار بماند).

و سپس دعوت احمدالحسن به سوی توحید و پرستش تنها خدا (ر.ک. توحید) و خواستار حاکمیت خدا بودن و دعوت کردن او به سوی آن (ر.ک. حاکمیت خدا، نه حاکمیت مردم) و دعوت به مهربانی با والدین (ر.ک. پاسخ های فقهی، مسائل متفرقه، ج ۴، س ۱۵۸) و دعوت به کمک کردن به فقرا (ر.ک. انسان این چنین ویران می شود، صفحه رسمی در فیس بوک، ۳ مارس ۲۰۱۳م) را بنگرند و سپس با توجه به معیار عیسی این سؤال را از خود پرسند که آیا احمدالحسن می تواند از سوی کسی غیر از خدا باشد؟!

آیا عیسی این گونه یاد نداد که ابلیس علیه خود گامی بر نمی دارد؟! آیا این خصوصیت شیطان نیست که دعوت به برپاداشتن حکومت خود می کند، نه منهدم کردن آن؟ و به توحید و حاکمیت خدا و اخلاق کریمانه دعوت نمی کند؟! اگر دعوت به توحید و حاکمیت خدا و اخلاق کریمانه می کند در این صورت چگونه مملکت او پابرجاست؟!

(پس شیطان نیز اگر به ضد خود منقسم شود سلطنت او چگونه پایدار بماند).

آیا خبر خوش ظهور فرستاده، بدعت است؟

را از مدت ها پیش بیان کرده اند؟! اگر مصرانه بر طبل خود می کوبید به شما می گوییم: ای کسانی که بی انصافی پیشه کرده اید، شما ابتدا احمدالحسن را لعنت نکرده اید، بلکه ابتدا عیسی و انبیا را لعنت کرده اید؛ چرا که آن ها پیش از آمدن او امرش را بیان کرده اند؛ همان عیسی که خبر از آمدن «تسلط دهنده» ای را داد که وجودش مفیدتر از اوست؛ همان «غلام امین و دانا» که ذکرش در انجیل موجود است (ر.ک. متی ۲۴: ۴۴-۴۷).

آیا این سخنان عیسی را در انجیل خوانده اید که فرمود: (گمان مبرید که من نزد پدر بر شما ادعا خواهم کرد. کسی هست که مدعی شماست و آن موسی است که بر او امیدوار هستید؛ زیرا اگر موسی را تصدیق می کردید، مرا نیز تصدیق می کردید؛ چونکه او درباره من نوشته است. * اما چون نوشته های او را تصدیق نمی کنید، پس چگونه سخنان مرا قبول خواهید کرد). (یوحنا ۵: ۴۴-۴۶).

و آیا این سخن او را به یاد می آورید که فرمود: (آمین آمین به شما می گویم هرکه قبول کند کسی را که می فرستم، مرا قبول کرده؛ و آن که مرا قبول کند، فرستنده مرا قبول کرده است). (یوحنا ۱۳: ۲۰).

امروز کسی که عیسی و سایر فرستادگان، وعده او را داده اند در بین ماست؛ اگر طریق انصاف را پیشه نکنید، این انبیا و اوصیا هستند که از شما شکایت خواهند کرد!

برخی مسیحیان را دیده ایم که در مقابل بشارت آمدن فرستاده عیسی مسیح، زود داوری کرده و بر حسب تصور خود، آن را به متن پایین مرتبط می دانند؛ یعنی سخنی از پولس:

(تعجب می کنم که بدین زودی از آن کس که شما را به فیض مسیح خوانده است، برمی گردید به سوی انجیلی دیگر، که (انجیل) دیگر نیست؛ لیکن بعضی هستند که شما را مضطرب می سازند و می خواهند انجیل مسیح را تبدیل نمایند؛ بلکه هرگاه ما هم یا فرشته ای از آسمان، انجیلی غیر از آنکه ما به آن بشارت دادیم به شما رساند، آناتیمما باد. چنان که پیش گفتیم، الآن هم باز می گویم: اگر کسی انجیلی غیر از آنکه پذیرفتید بیاورد، آناتیمما باد). (غلاطیان ۱: ۶ تا ۹).

«انجیل» به معنی «خبر خوش» است و بر حسب تحلیل آن ها خبر خوش آمدن فرستاده عیسی مسیح، باطل است. شاید شما نیز جزو آن گروه از مسیحیان باشید! در پاسخ می گویم: دعوت احمدالحسن همان دعوت عیسی و انبیاست. اینکه توحید در سرتاسر جهان نشر شود و هدف او همان هدف انبیاست؛ پس چگونه می توان دعوت او را بدعت دانست، در حالی که بشارت احمدالحسن را عیسی و انبیا و اوصیا بیان فرموده اند؟! آیا عیسی و یوحنا و ایشعیا و ارمیا و حقیق و داوود نیز مستحق لعن هستند؟! به این خاطر که امر احمدالحسن

سید احمدالحسن (علیه السلام):

به آنچه از ملکوت آسمان ها می شنوید و آنچه در ملکوت آسمان ها می بینید گواهی دهید.

(نامه هدایت)

همیشه عاشقت بودم!

و نشانه تو را در زمین یافتیم. باور نمی‌کنم که هستم و تحقق وعده‌هایت را می‌بینم. گفתי رفتن من شما را غمگین می‌کند، ولی می‌روم و تسلی‌دهنده را می‌فرستم: (و من به شما راست می‌گویم که رفتن من برای شما مفید است؛ زیرا اگر نروم تسلی‌دهنده نزد شما نخواهد آمد؛ اما اگر بروم او را نزد شما می‌فرستم). (یوحنا ۱۶: ۷) و اینک من خود را در جمع ایمان‌داران به تسلی‌دهنده‌ای می‌بینم که وعده آمدنش را داده بودی. گفתי او می‌آید و همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد:

(لیکن تسلی‌دهنده یعنی روح القدس که پدر او را به اسم من می‌فرستد، او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد). (یوحنا ۱۴: ۲۶)

و این روزهای من با خواندن تعلیمات وی می‌گذرد، و باز هم همان شد که تو گفته بودی.

یادت هست روزی بر کوه زیتون سخن می‌گفتی و بشارت دادی که پسر انسان از مشرق می‌آید؟ از شرق جایی که به همراه شاگردانت نشسته بودی.

(ساعاتی بعد، وقتی او در دامنه کوه زیتون نشسته بود،

همیشه عاشقت بودم! همیشه تو را بیش از هرکس دیگری دوست داشتم! همیشه خود را مسیحی‌ترین مسلمان عالم می‌دانستم! می‌دانم که می‌دانی با خواندن کلام دل‌نشینت، چه قندی در دلم آب می‌شد و چه امید شیرینی، وجودم را فرامی‌گرفت. تو وعده داده بودی که هرکس تو را دوست داشته باشد، تو نیز او را دوست خواهی داشت: (هر که احکام مرا دارد و آن‌ها را حفظ کند، آن است که مرا محبت می‌نماید؛ و آن که مرا محبت می‌نماید، پدر من او را محبت خواهد نمود و من او را محبت خواهم نمود و خود را به او ظاهر خواهم ساخت). (یوحنا ۱۴: ۲۱) و من همیشه منتظر بودم که سرانجام روزی خود را به من ظاهر سازی!

مسیح من! تو تمام قلب و روح و زندگی من بودی و من چشم به آسمان دوخته بودم تا آمدنت را نظاره کنم.

(آنگاه پسر انسان را بیند که با قوت و جلال عظیم بر ابرها می‌آید). (مرقس ۱۳: ۲۶) اما خودت دیدی که چه شد! در آسمان تو را می‌جستم

خوشا به حال امتی که یهوه خدای ایشان است و قومی که ایشان را برای میراث خود برگزیده است.

(مزامیر ۱۲: ۳۳)

* زیرا هرکه سؤال کند، یابد و کسی که بطلبد، دریافت کند و هرکه بکوبد برای او گشاده خواهد شد. * و کدام آدمی هست از شما که پسرش نانی از او خواهد و سنگی به او دهد؟ * یا اگر ماهی خواهد ماری به او بخشد؟ (متی ۷:۷ تا ۱۰)

میلاد پر برکت عیسی مسیح، پیامبر محبت و مهربانی بر تمامی عاشقان و ایمان داران حقیقی اش مبارک باد.

شاگردانش از او پرسیدند: «این اتفاق چه زمانی خواهد افتاد؟ ما چگونه می توانیم بفهمیم که شما کی به این جهان بازمی گردید؟ و کی دنیا به آخر خواهد رسید؟» * عیسی در جواب ایشان گفت: زنهار کسی شما را گمراه نکند! ... * اینک شما را پیش خبر دادم. * «پس اگر شما را گویند: اینک در صحراست، بیرون مروید یا آنکه در خلوت است، باور مکنید؛ * زیرا همچنان که برق از مشرق ساطع شده تا به مغرب ظاهر می شود، ظهور پسر انسان نیز چنین خواهد شد. (متی ۲۴)

این نیز محقق شد و عراق آمدنش قبله آرزوهای من شد.

تو که می دانستی خودت به تنهایی برای دیوانه کردنم کافی هستی، دیگر این پیراهن یوسفی که فرستادی چه بود؟

عیسای من! می خواهی با قلب من چه کنی؟ دیدی عاشق اسمت هستم، شبیه عیسی را فرستادی؟ در من چه دیدی که مرا برگزیدی؟! خودت گفתי که برگزیده شدگان انتخاب تو هستند:

(شما مرا برگزیدید؛ بلکه من شما را برگزیدم و شما را مقرر کردم تا شما بروید و میوه آورید و میوه شما بماند تا هرچه از پدر به اسم من طلب کنید به شما عطا کند). (یوحنا ۱۵:۱۶)

حال که مرا شایسته انتخاب دانستی، به تو قول می دهم همان کنم که خواسته ای:

(کار بکنید، نه برای خوراک فانی، بلکه برای خوراکی که تا حیات جاودانی باقی است، که پسر انسان آن را به شما عطا خواهد کرد؛ زیرا خدای پدر بر او مهر زده است). (یوحنا ۶:۲۷)

یاری ام ده همان کنم که پسر انسان نیز خواسته است:

«اما شما ای مؤمنان، پس از آنکه حق را شناختید، به شما می گویم: عمل کنید و عمل کنید و عمل کنید تا زمانی که نفَس قطع شود؛ چرا که نجات شما فقط در عمل کردن است. (خطبه حج)

و من باز هم یقین دارم که چراغ هدایت تا ابد روشنی بخش راهم در این مسیر خواهد بود. مگر می شود همراهی و یاریات را بخواهم و تو محبت بی پایان و همیشگی ات را دریغ کنی:

(سؤال کنید که به شما داده خواهد شد؛ بطلبید که خواهید یافت؛ بکوبید که برای شما باز کرده خواهد شد.

سید احمد الحسن علیه السلام:

خوشا به حال آنان اگر توبه کرده، بر سفره بزم عروسی بَره حاضر شوند.

(نامه هدایت)

ميلاد حضرت عيسى عليه السلام مبارک

صبح اميدي در دل ظلمت دمیده
نامش مسيح و اذنی از الله دارد
آری کلام ناب او آب حیات است
در اوج سرمای زمستان او بهار است

مریم، زمان وعدهی خالق رسیده
طفلی در آغوش نشان از ماه دارد
بهر یهودان منجی و باب نجات است
او یک چراغ روشن پروردگار است

با اذن حق، کل جهان در اختیارش
با زهد و ایمان و یقینش، با وقارش
دارد بشارت بر همه، بیدار باشید
از عالمان بی‌عمل هوشیار باشید
(از بعدی من یک رسول آید به دنیا
نامش بود احمد ندارد مثل و هم‌تا)*
با بیّنه بر سوی مردم رهسپار است
او حجتی از سوی حق و باوقار است
عاجز ز وصف تو بود اکنون «مسیحا»
ميلاد خوبی‌ها بود ميلاد عیسی

پانوش:

*اشاره به بشارت عیسی ع در قرآن
برای مسلمانان / سورهی صف، آیهی ۶

مهم ترین خبر جهان!

سید احمد الحسن علیه السلام ظهور کرد.

ای شیعیان و دوستان اهل بیت علیهم السلام فرستاده امام مهدی و دعوت کننده به سوی او، یمانی موعود، سال هاست که منتظر شماست.

ای یهودیان! فرستاده ایلایا آمده است.

ای مسیحیان تسلی دهنده و فرستاده مسیح آمده است.

ای عزیزان اهل سنت! آن مهدی که در آخر الزمان متولد می شود، اکنون در میان ماست.

ای تمام آزاداندیشان و اهل علم در زمین! خلیفه خدا با سندی از علم و شگفتی ها آمده است.